

Sagen til Rettergang, og den ikke tilfagte Tredie eller Fjerdemands Ret blive aldeles ubestaaen ved den Bestemmelse, Sogneforstanderskabet tager med Hensyn til Veiens Vedligeholdelse. Menner han, at hans Rettigheder ere tilfidesatte, staaer det ham frit for at gjøre dem gjældende og kjøre paa Veien, ligesom det staaer dem, der skulle istandsætte Veien, frit for at affkære ham fra at kjøre paa den, naar de troe at kunne gjøre det, og i saa Fald maae de da henvende sig til Domstolene. Vedtages Vædringsforslaget, er det ganske vist, at Sagens Afgjørelse kan affkæres, naar Klageren, ved at foregive, at Flere ere pligtige til at deeltage i Veiens Vedligeholdelse, kan foranledige, at Sogneforstanderskabet maa erklære sig for incompetent til at afgjøre Sagen. Jeg troer derfor ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at vedtage dette Forslag.

Med Hensyn til Forslagene under Nr. 1 og 2 til § 7 skal jeg blot bemærke, at det dog ikke er noget Usædvanligt, at en sliq Frist regnes fra Dommens Afgjælse; det er f. Ex. bestemt i Loven om Landvæsencommissionsernes Sammensætning m. v., at Paaanke til Overlandvæsencommissionen skal skee inden otte Uger efter Dommens Afgjælse.

Nosenørn-Teilmann: Jeg maa tilstaae, at det Vædringsforslag, der er stillet til § 8, er det, der tiltaler mig allermeest, og som efter mit Skjøn er at ansee for det principale og meest nødvendige, og det staaer for mig heller ikke aldeles klart, at den høitærede Indenrigsministers sidste Indvending derimod er fuldkommen berettiget. Jeg troer, at alle de Tilfælde, i hvilke man ifølge Loven, som den nu er affattet, kan fremtvinge en Afgjørelse ved at foreskrive en vis Frist, inden hvilken Vedkommende skal gaae til Domstolene, ville staae urørte, hvad enten Vædringsforslaget kommer til eller ikke, imedens det paa den anden Side synes mig heldigt, at Sogneforstanderskaberne paa denne Maade kunne fritages for det Ansvar, som de jo ville faae ved at skulle optræde som et Slags Domstol ligeoverfor de udenfor Klagen Staaende. Mig forekommer Vædringsforslaget at være anbefalelsesværdigt, og jeg skal stemme for det, og ligeledes tillade mig at

anbefale andre ærede Medlemmer af Landsthinget at stemme for det. — Derimod beklager jeg meget, at jeg er i det Tilfælde at maatte være uenig med den ærede næstfste Taler (Staal) og med det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Frel-Vind-Frijs), naar de saa stærkt have staaet paa, at der ikke skulde gives en Godtgjørelse for de Reiser, som Amtsraadsmedlemmerne komme til at gjøre. Jeg er fuldkommen enig med de ærede Medlemmer deri, at det var høist uheldigt, om man kom til at lønne de communale Repræsentanter og da navnlig Amtsraadsmedlemmerne for de Forretninger og Reiser, de have at foretage i Amtscommunens Anliggender. Jeg lægger overordentlig stor Vægt derpaa, og er i saa Henseende fuldkommen enig med de ærede Talere. Amtsraadsinstitutionen er en Institution, som har kraegt overordentlig meget Godt og virket overordentlig heldigt, og jeg troer, at det vilde virke høist uheldigt at hde Amtsraadsmedlemmerne Godtgjørelse for deres Forretninger og Reiser. Derimod kan jeg slet ikke indsee, at der er den allerminste Analogi mellem de Reiser, som Amtsraadsmedlemmerne foretage i disse Sager, hvorom der her er Tale, og de Reiser, som de foretage i Amtscommunens Tjeneste; det er to aldeles forskjellige Tilfælde. Hvorvidt det er heldigt eller ikke, at gjøre Amtsraadet til Appellinstants i disse Sager, er mig ikke ganske klart. Jeg er dog tilbøielig til at troe, at det vilde være rigtigere og correctere at lade Landvæsencommissionen være Overinstants, og jeg kan ikke indsee, at Frygten for, at Appellen derved skulde blive for bekostelig, er et Hensyn, der har nogen berettiget Betydning. Det er vist — og det blev ogsaa gjort gjældende af den ærede 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (Møller) — at Sogneforstanderskabets Medlemmer ere de, der som særligt locallyndige i de allerfleste Tilfælde vilde være bedst istand til at mægle Parterne imellem, og at man derhos giver deres Mægling en vis Vægt herved, at man tillige tillægger dem Ret til at affige Kjendelse i Sagen, kan jeg ikke have Noget imod; men, at det skulde staae i de sribende Parteris Magt at paabyrde Amtsraadsmedlemmerne vidtløftige Reiser, og det